

Minulou neděli mě zasáhla jedna myšlenka. Popisoval jsem vám byzantský chrám, který je zakončen u oltářního výklenku, apsidy, ohromnou mozaikou hlavy Krista Vševládce. Odtud vnímá návštěvník chrámu, jakoby vepředu byla sice Kristova hlava na zlatém pozadí, která je v nebi - zlatá barva na ikonách je znakem božství, ale od ní pak zbytek chrámu tvořil jeho tělo, které je zde na zemi. Chrám se tak stal obrazem teologie apoštola Pavla. Že totiž Kristus je

Hlavou a my jsme jeho jednotlivými buňkami či údy. Apoštol Pavel nás, věřící, pak také nazývá chrámy Ducha Svatého. Jsme to my, kdo tvoříme Kristův pozemský chrám.

Prorok Izaiáš, jehož jsme dnes četli, prorokoval, že přijde doba, kdy všichni lidé, všech národů, nejen židé budou putovat k hoře, na níž stojí dům Hospodinův. Mluvil tak o Jeruzalému a o jeho chrámu. Amos prorokoval, že lidé budou takto mluvit:

„Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha. Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách. Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo“ (Iz 2,1-5).

Na jaře jsem byl už podruhé v Jeruzalémě. Opravdu potkal jsem tam mnoho lidí, všech různých ras a národů navštěvovali ta nejposvátnější místa světa, kde Bůh vstupoval se svým slovem na tuto zem. Je tím naplněno Amosovo proroctví? Nevím, nakolik ti lidé přicházeli, aby hledali slovo Boha a učili se od něho jeho stezkám, nebo nakolik šlo jen o turistický ruch. Při troše optimismu si říkám, že do Jeruzaléma se přece jen člověk rozhodne jet z náboženských důvodů. Nicméně chrám, o kterém prorokoval Amos, tam dnes už za chvíli třetí tisíciletí nestojí. Nebo ano? Příchodem Ježíše Krista vstoupil do svého chrámu Bůh. Odchodem Ježíše Krista Bůh přislíbil zůstat ve svém chrámu, ne však v tom kamenném, ten dopustil zbořit, ale v chrámu Církve a v chrámech lidských životů věřících. Jinými slovy, mají-li lidé touhu po Bohu, mají se s ním setkat v chrámu tvého života. Ne v kostelech, ať už na lidi působí uklidňujícím dojmem, protože byly stavěny s vírou a podpoře víry, ale lidé se s Bohem mají setkat v tvém životě, to je tvůj chrám, kde bydlí Duch Svatý.

Adventní doba nás zve, abychom tento chrám Ducha v nás obnovili. Dnešní úryvek evangelia hovoří o jakési akutnosti obnovy: *„Bďte tedy, protože nevíte, který den, váš Pán přijde (...) Budte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete“ (Mt 24,37-44).* Apoštol Pavel tuto akutnost obnovy vyjadřuje zase slovy: *„Nastala hodina, kdy je třeba se probudit ze spánku (...) odložme skutky temnoty (...) oblečte se v Pána Ježíše Krista“ (Řím 13,11-14).*

Advent je dobou očekávání ne tak Vánoce, jako dobou očekávání na příchod Ježíše Krista do svého chrámu, tedy našeho života. Přesto se však adventem chystáme na Vánoční svátky. Byl bych rád, kdybychom tento advent pojali jako příchod Ježíše do našich osobních životů, ale i do našich rodin. Jedním trochu opomíjeným svátkem je Svátek Svaté rodiny. V něm si, manželé, slibujete znovu lásku, úctu a věrnost. Využijte tento čas, milí manželé a rodiny, aby Vánoce i obnova manželských slibů nebyly jen formalitou nebo dokonce fraškou, ale něčím obnoveným a pěkným.

Možná něčím takovým, čím se stává dům, když se z gruntu uklidí, jako třeba včera fara. V takovém domě je radost bydlet, to tedy přeji vám, manželé a rodiny, necht' je advent obnovou chrámu rodin v Kristu.

Prakticky:

Na základě výzkumů Gottman institutu (2011) se zjistilo, že šťastné páry na rozdíl od nešťastných párů si byly schopné zformulovat své stížnosti nezraňujícím a konstruktivním způsobem. Tento způsob spočívá ze třech kroků:

1. Vyjádřit svou emoci v Já formě. Např.: *Jsem naštvaný, jsem smutný, jsem rozrušený....*
2. Vyslovit fakta (nepopisuji partnera, ale situaci). Např.: *V kuchyni zůstalo neumyté nádobí. Na autě jsou nové škrábance...*
3. Vyjádřit své potřeby, co potřebuji, co si přeji a to v pozitivním jazyku. Např.: *Potřebuji od tebe, abys dohlédl na kluky, aby umyli nádobí. Potřebuji od tebe, abys při couvání byla opatrnější...*

Úlohou manželských párů bude zformulovat svému protějšku stížnost podle uvedené struktury. Nemělo by se zapomenout na důležité pravidlo: Vyjádřit během dne více pozitiv, než negativ v poměru 5:1, to znamená, že k jedné stížnosti dát pět ocenění.

Své stížnosti si zapisujte, každý den jednu. Po nějaké době, týdnů, dvou týdnech, si odpovězte na 2 otázky:

- a) Kolem kterých oblastí se nejčastěji točí mé stížnosti.
- b) Kolem kterých oblastí se nejčastěji točí stížnosti tvého partnera.

(čerpáno z listu Julie Sadovské Halamové, www.juliasadovska.com,
www.terapiavbratislave.sk)

Vaše rozhovory by měly probíhat např. večer při společné modlitbě u adventního věnce, kdy jste už sami. Zasazenost do předcházející a následné modlitby, bych viděl jako klíčovou událost dne. Aby Pán mohl vstoupit i do denních starostí o váš vztah. Když mluví jeden, nechť druhý pozorně naslouchá a mlčí. Braňte se jakéhokoliv skákání do řeči nebo slov na vlastní obranu. Pokud druhý vyjádří své city, potom to, co prožívá je pro něj pravdivé, i když vy jste to tak třeba vůbec nezamýšleli. Jde o to naslouchat jeden druhému a hledat k sobě cesty. Proste Pána, aby vás vedl a naplnil vaši společnou cestu svým požehnáním.